Rada
Evropské unie

Brusel 23. září 2015
(OR. en)

10788/15

Interinstitucionální spis:
2013/0309 (COD)

TELECOM 161
COMPET 361
MI 481
CONSOM 126
CODEC 1038

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět:	Postoj Rady v prvním čtení k přijetí NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii

NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/...

ze dne …,

kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[2],

v souladu s řádným legislativním postupem[3],

---

[1] Úř. věst. C 177, 11.6.2014, s. 64.

[2] Úř. věst. C 126, 26.4.2014, s. 53.

[3] Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne … [(Úř. věst. ...)] [(dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)]. Postoj Evropského parlamentu ze dne ... [(Úř. věst. ...)] [(dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)].

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Účelem tohoto nařízení je stanovit společná pravidla pro zajištění rovného a nediskriminačního nakládání s provozem při poskytování služeb přístupu k internetu a zajištění souvisejících práv koncových uživatelů. Jeho účelem je nejen chránit koncové uživatele, ale zároveň zaručit trvalé fungování internetového ekosystému coby hnací síly pro inovace. Reformy v oblasti roamingu by měly koncovým uživatelům dodat důvěru, že zůstanou připojeni i při cestách po Unii, a časem by se měly stát prostředkem pro sbližování cen a dalších podmínek v celé Unii.

(2) Opatření uvedená v tomto nařízení jsou v souladu se zásadou technologické neutrality, tedy nepřikazují používat konkrétní druh technologie ani na základě toho nediskriminují.

(3) Internet se za poslední desetiletí vyvinul v otevřenou inovační platformu, u níž existují jen malé překážky v přístupu pro koncové uživatele, poskytovatele obsahu, aplikací a služeb a poskytovatele služeb přístupu k internetu. Účelem stávajícího regulačního rámce je podporovat přístup koncových uživatelů k informacím a možnost koncových uživatelů šířit informace nebo využívat aplikace a služby dle svého vlastního výběru. Avšak na značný počet koncových uživatelů mají nepříznivý dopad postupy řízení provozu, které blokují nebo zpomalují určité aplikace nebo služby. Tyto tendence si žádají zavedení společných pravidel na úrovni Unie, jež zajistí otevřenost internetu a zabrání roztříštěnosti vnitřního trhu v důsledku opatření přijatých jednotlivými členskými státy.

(4) Služba přístupu k internetu poskytuje přístup k internetu a v zásadě ke všem jeho koncovým bodům, bez ohledu na technologii sítě a koncové zařízení, která koncoví uživatelé používají. Avšak z důvodů, které poskytovatelé služeb přístupu k internetu nemohou ovlivnit, mohou být některé koncové body internetu někdy nepřístupné. Mělo by se proto vycházet z toho, že poskytovatelé svou povinnost související s poskytováním služby přístupu k internetu ve smyslu tohoto nařízení splnili, pokud tato služba poskytuje spojení prakticky se všemi koncovými body internetu. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu by tedy neměli omezovat možnost spojení s žádným přístupným koncovým bodem internetu.

(5) Pro přístup k internetu by měli mít koncoví uživatelé možnost si volně vybrat mezi různými typy koncových zařízení, jak je vymezuje směrnice Komise 2008/63/ES[1]. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu by neměli ukládat omezení, pokud jde o použití koncových zařízení připojovaných k síti, nad rámec omezení ukládaných výrobci či distributory těchto koncových zařízení v souladu s právem Unie.

(6) Koncoví uživatelé by měli mít právo na přístup k informacím, svobodné šíření informací a obsahu a právo bez diskriminace využívat a poskytovat aplikace a služby prostřednictvím své služby přístupu k internetu. Výkonem tohoto práva by nemělo být dotčeno právo Unie či vnitrostátní právo, jež je v souladu s právem Unie, pokud jde o zákonnost obsahu, aplikací či služeb. Účelem tohoto nařízení není regulovat zákonnost obsahu, aplikací či služeb, ani s tím související procesy, požadavky a záruky. Na tyto záležitosti se tak i nadále vztahují unijní právní předpisy či vnitrostátní právní předpisy, jež jsou v souladu s právem Unie.,

[1] Směrnice Komise 2008/63/ES ze dne 20. června 2008 o hospodářské soutěži na trhu s telekomunikačními koncovými zařízeními (Úř. věst. L 162, 21.6.2008, s. 20).

(7) Za účelem výkonu svých práv na přístup k informacím a obsahu a jejich šíření a na využívání a poskytování aplikací a služeb podle svého vlastního výběru by měli mít koncoví uživatelé možnost se dohodnout s poskytovateli služeb přístupu k internetu na tarifech za konkrétní objemy dat a rychlosti služeb přístupu k internetu. Tyto dohody, jakož i jakékoli obchodní praktiky poskytovatelů služeb přístupu k internetu by neměly omezovat výkon těchto práv, a obcházet tak ustanovení tohoto nařízení týkající se zajištění přístupu k otevřenému internetu. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány by měly mít pravomoc zasahovat v případě dohod či obchodních praktik, které z důvodu svého rozsahu vedou k situacím, v nichž je možnost volby pro koncové uživatele v praxi podstatně omezena. Za tímto účelem by posouzení dohod a obchodních praktik mělo mimo jiné zohledňovat postavení každého z těchto poskytovatelů služeb přístupu k internetu na trhu, jakož i postavení dotčených poskytovatelů obsahu, aplikací a služeb. Po vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánech by mělo být požadováno, aby v rámci svých dohledových a vymáhacích pravomocí zasahovaly v případech, kdy by dohody či obchodní praktiky znamenaly ohrožení podstaty práv koncových uživatelů.

(8) Při poskytování služeb přístupu k internetu by měli poskytovatelé těchto služeb nakládat s veškerým provozem stejně, bez diskriminace, omezení či narušování, nezávisle na odesílateli, příjemci, obsahu, aplikaci, službě nebo koncovém zařízení. V souladu s obecnými zásadami práva Unie a ustálenou judikaturou by s provozem ve srovnatelných situacích nemělo být nakládáno rozdílně a s provozem v rozdílných situacích by nemělo být nakládáno stejně, s výjimkou případů, kdy je takové nakládání objektivně odůvodněno.

(9) Účelem přiměřeného řízení provozu je přispět k účinnému využívání síťových zdrojů a k optimalizaci celkové kvality přenosu v reakci na objektivně různé požadavky jednotlivých kategorií provozu na technickou kvalitu služeb, a tedy kvalitu přenášeného obsahu, aplikací a služeb Opatření přiměřeného řízení provozu uplatňovaná poskytovateli služeb přístupu k internetu by měla být transparentní, nediskriminační a přiměřená a neměla by být založena na obchodních cílech. Požadavek nediskriminačních opatření řízení provozu nebrání poskytovatelům služeb přístupu k internetu zavést za účelem optimalizace celkové kvality přenosu opatření řízení provozu rozlišující mezi objektivně odlišnými kategoriemi provozu. Jakékoli takovéto rozlišování by za účelem optimalizace celkové kvality a přínosu pro uživatele mělo být povoleno pouze na základě objektivně odlišných požadavků na technickou kvalitu služeb (například pokud jde o prodlevu, kolísání kvality přenosu („jitter“),, ztrátovost paketů a šířku pásma) jednotlivých kategorií provozu, a nikoli na základě obchodních cílů. Takováto rozlišující opatření by měla být přiměřená účelu celkové optimalizace kvality a měla by s rovnocennými druhy provozu nakládat stejně. Tato opatření by neměla být uplatňována déle, než je nezbytné.

(10) Přiměřené řízení provozu nevyžaduje použití technik sledování konkrétního obsahu dat přenášených prostřednictvím služby přístupu k internetu.

(11) Jakékoli postupy řízení provozu jdoucí nad rámec takovýchto opatření přiměřeného řízení provozu tím, že blokují, zpomalují, mění, omezují, ruší, zhoršují či diskriminují konkrétní obsah, aplikace nebo služby či konkrétní kategorie obsahu, aplikací nebo služeb, by měly být zakázány s výhradou odůvodněných a přesně vymezených výjimek stanovených v tomto nařízení. Tyto výjimky by měly být vykládány restriktivně a měly by se na ně vztahovat požadavky proporcionality. Konkrétní obsah, aplikace a služby, jakož i jejich konkrétní kategorie, by měly být chráněny, protože jejich blokování či jiná omezující opatření, která nespadají pod odůvodněné výjimky, by měla nepříznivý dopad na možnost volby pro koncové uživatele a možné inovace. Pravidla zakazující měnit obsah, aplikace nebo služby se vztahují na změnu obsahu sdělení, nezakazují však nediskriminační techniky datové komprese, které zmenšují velikost datového souboru bez jakékoli změny obsahu. Tato komprese umožňuje účinnější využívání nedostatkových zdrojů a slouží zájmu koncových uživatelů snižováním objemu dat, zvyšováním rychlosti a zlepšováním zkušeností s využíváním dotčeného obsahu, aplikací nebo služeb.

(12) Opatření řízení provozu jdoucí nad rámec daných opatření přiměřeného řízení provozu lze uplatňovat pouze v nezbytných případech a po dobu nezbytně nutnou a pokud tato opatření spadají mezi tři odůvodněné výjimky stanovené v tomto nařízení.

(13) Zaprvé může nastat situace, kdy se na poskytovatele služeb přístupu k internetu vztahují unijní legislativní akty nebo vnitrostátní právní předpisy, které jsou v souladu s právem Unie, (týkající se například zákonnosti obsahu, aplikací nebo služeb či týkající se veřejné bezpečnosti), včetně ustanovení trestního práva, která vyžadují například blokování konkrétního obsahu, aplikací či služeb. Dále pak může nastat situace, kdy se na tyto poskytovatele vztahují opatření provádějící či uplatňující unijní legislativní akty nebo vnitrostátní právní předpisy, jako jsou obecně použitelná vnitrostátní opatření, soudní rozhodnutí, rozhodnutí veřejných orgánů s příslušnou pravomocí, nebo jiná opatření zajišťující dodržování unijních legislativních aktů nebo vnitrostátních právních předpisů (například povinnosti plnit rozhodnutí soudů či veřejných orgánů požadující blokovat nezákonný obsah). Požadavek být v souladu s právem Unie souvisí mimo jiné s plněním požadavků Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)v souvislosti s omezeními výkonu základních práv a svobod. Jak je uvedeno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES[1], jakákoli opatření vedoucí k omezení těchto základních práv a svobod mohou být přijata pouze v případě, že jsou v rámci demokratické společnosti vhodná, přiměřená a nezbytná, a jejich provedení má podléhat přiměřeným procesním zárukám v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, včetně jejích ustanovení o účinné soudní ochraně a řádném procesu.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

(14) Zadruhé by mohla být opatření řízení provozu jdoucí nad rámec opatření přiměřeného řízení provozu nezbytná pro ochranu integrity a bezpečnosti sítě, například při předcházení kybernetickým útokům, k nimž dochází šířením škodlivého softwaru či zneužití totožnosti koncových uživatelů, k němuž dochází v důsledku použití spywaru.

(15) Zatřetí by mohla být opatření jdoucí nad rámec opatření přiměřeného řízení provozu rovněž nezbytná, aby se zabránilo hrozícímu přetížení sítě, tedy v situacích, kdy má k přetížení právě dojít, a aby se zmírnily účinky přetížení sítě, pokud k takovému přetížení dochází pouze dočasně či za výjimečných okolností. Zásada proporcionality vyžaduje, aby opatření řízení provozu založená na této výjimce nakládala s rovnocennými kategoriemi provozu stejně. Za dočasné přetížení by se měly považovat konkrétní krátkodobé situace, kdy náhlý nárůst počtu uživatelů nad rámec pravidelných uživatelů nebo náhlý nárůst poptávky po určitém obsahu, aplikacích či službách mohou překročit přenosovou kapacitu některých prvků sítě, a zpomalit tak reakce zbytku sítě. K dočasnému přetížení může dojít zejména u mobilních sítí, které podléhají proměnlivějším podmínkám, jako jsou fyzické překážky, nižší pokrytí ve vnitřních prostorách či proměnlivý počet aktivních uživatelů měnících polohu. I když lze předvídat, že k takovému dočasnému přetížení na určitých bodech sítě může občas dojít, takže je nelze považovat za výjimečné – nemělo by k němu docházet tak často a po tak dlouhou dobu, že by to ekonomicky odůvodňovalo rozšíření kapacity sítě. Za výjimečné přetížení by se měly považovat nepředvídatelné a nevyhnutelné situace přetížení mobilních i pevných sítí.

Příčinou těchto situací může být technický nedostatek, jako je výpadek služby kvůli přerušeným kabelům či jiným prvkům infrastruktury, neočekávané přesměrování provozu či rozsáhlé nárůsty provozu v síti následkem nouzových či jiných situací, které poskytovatelé služeb přístupu k internetu nemohou ovlivnit. Taková přetížení pravděpodobně nebudou častá, ale mohou být vážná a nikoliv nutně krátkodobá. Nutnost uplatnit opatření řízení provozu jdoucí nad rámec opatření přiměřeného řízení provozu s cílem předejít dočasnému či výjimečnému přetížení sítě či zmírnit jeho účinky by neměla poskytovatelům služeb přístupu k internetu umožňovat obcházení obecného zákazu blokovat, zpomalovat, měnit, omezovat, narušovat, zhoršovat či diskriminovat konkrétní obsah, aplikace či služby nebo jejich konkrétní kategorie. Tato výjimka by se neměla vztahovat na opakovaná a dlouhodobější přetížení sítě, která nejsou výjimečná ani dočasná, Taková přetížení by se měla řešit spíše rozšířením kapacity sítě.

(16) Existuje poptávka, aby poskytovatelé obsahu, aplikací a služeb byli schopni poskytovat jiné služby elektronických komunikací než služby přístupu k internetu, pro které je nutná určitá úroveň kvality, jež není zajištěna službou přístupu k internetu. Tuto určitou úroveň kvality vyžadují například některé služby veřejného zájmu nebo některé nové služby komunikace mezi zařízeními. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu, a poskytovatelé obsahu, aplikací a služeb by tedy měli mít svobodu nabízet jiné služby než služby přístupu k internetu, které jsou optimalizovány pro konkrétní obsah, aplikace nebo služby, případně jejich kombinaci, pokud je optimalizace nezbytná k tomu, aby byly splněny požadavky obsahu, aplikací nebo služeb na určitou úroveň kvality. Vnitrostátní regulační orgány by měly spíše ověřovat, zda a do jaké míry je tato optimalizace objektivně nutná k zajištění jedné či více konkrétních klíčových charakteristik obsahu, aplikací či služeb a k umožnění poskytnutí záruky odpovídající kvality služeb poskytovaných koncovým uživatelům, než pouze udělovat obecnou prioritu pro srovnatelný obsah, aplikace či služby dostupné přes službu přístupu k internetu, a tedy obcházet ustanovení o opatřeních řízení provozu ve vztahu ke službám přístupu k internetu.

(17) Aby se zabránilo nepříznivému dopadu poskytování takovýchto jiných služeb na dostupnost nebo obecnou kvalitu služeb přístupu k internetu pro koncové uživatele, je třeba zajistit dostatečnou kapacitu sítě. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu, by tedy měli nabízet tyto jiné služby nebo uzavřít odpovídající dohody s poskytovateli obsahu, aplikací či služeb usnadňující takovéto jiné služby pouze tehdy, pokud je kapacita sítě dostatečná k jejich poskytování jako doplnění ke všem poskytovaným službám přístupu k internetu. Ustanovení tohoto nařízení týkající se zajištění přístupu k otevřenému internetu by neměla být obcházena jinými službami využívatelnými či nabízenými jako náhrada za službu přístupu k internetu. Avšak pouhá skutečnost, že podnikové služby, jako virtuální soukromé sítě, mohou rovněž poskytovat přístup k internetu, by neměla vést k závěru, že je lze považovat za náhradu služeb připojení k internetu, a to za předpokladu, že poskytování takové služby přístupu k internetu poskytovatelem služeb elektronických komunikací pro veřejnost je v souladu s čl. 3 odst. 1 až 4 tohoto nařízení, a tudíž je nelze považovat za obcházení těchto ustanovení. Poskytování takových služeb jiných než služeb přístupu k internetu by nemělo být na úkor dostupnosti a obecné kvality služeb přístupu k internetu pro koncové uživatele. U mobilních sítí je obtížnější odhadnout objem provozu v dané rádiové buňce z důvodu proměnlivého počtu aktivních koncových uživatelů, a proto může za nepředvídatelných okolností dojít k ovlivnění kvality služeb přístupu internetu pro koncové uživatele.

U mobilních sítí by se nemělo mít za to, že se obecná kvalita služeb přístupu k internetu pro koncové uživatele zhoršila v takových případech, kdy je celkový nepříznivý dopad služeb jiných než služeb přístupu k internetu nevyhnutelný, minimální a omezený na krátkou dobu. Vnitrostátní regulační orgány by měly zajistit, aby poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost uvedený požadavek splňovali. Vnitrostátní regulační orgány by v tomto ohledu měly posoudit dopad na dostupnost a všeobecnou kvalitu služeb přístupu k internetu analýzou mimo jiné parametrů kvality služeb (prodleva, kolísání kvality přenosu („jiter“), ztrátovost paketů atd.), úrovně a účinků přetížení sítě, skutečné přenosové rychlosti v porovnání s tou inzerovanou, výkonu služeb přístupu k internetu ve srovnání s jinými službami, než je přístup k internetu a kvality vnímané koncovými uživateli.

(18) Ustanovení o zajištění přístupu k otevřenému internetu by měla být doplněna účinnými ustanoveními týkajícími se koncových uživatelů, která se týkají otázek souvisejících zejména se službami přístupu k internetu a dají koncovým uživatelům možnost informovaného výběru. Tato ustanovení by se měla uplatňovat spolu s příslušnými ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES[1] a členské státy by měly mít možnost ponechat v platnosti či přijmout rozsáhlejší opatření. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu by měli koncové uživatele jasně informovat o možném dopadu zavedení postupů řízení provozu na kvalitu služeb přístupu k internetu, soukromí koncových uživatelů a ochranu osobních údajů, jakož i o možném dopadu služeb jiných než služeb přístupu k internetu, jež si objednají, na kvalitu a dostupnost služeb přístupu k internetu každého z nich. Za účelem posílení postavení koncových uživatelů v takovýchto situacích by tedy poskytovatelé služeb přístupu k internetu měli koncové uživatele informovat ve smlouvě o rychlosti, kterou mohou skutečně poskytovat. Za běžně dostupnou rychlost se považuje rychlost, kterou by mohl koncový uživatel očekávat většinu času využívání služby. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu by rovněž měli spotřebitele informovat o prostředcích nápravy, které má podle vnitrostátního práva k dispozici pro případ nesplnění požadavků na výkon. Za účelem stanovení prostředků nápravy, které má koncový uživatel k dispozici podle vnitrostátního práva, by se za nesplnění požadavků na výkon měla považovat jakákoli velká a trvající či pravidelně se opakující odchylka skutečného výkonu služby od výkonu uvedeného ve smlouvě, pokud byla zjištěna za pomoci mechanismu sledování ověřeného vnitrostátním regulačním orgánem. Metodika by měla být stanovena v pokynech sdružení BEREC a podle potřeby revidována a aktualizována, aby odrážela vývoj technologií a infrastruktury. Vnitrostátní regulační orgány by měly vymáhat dodržování ustanovení tohoto nařízení o opatřeních ke zvýšení transparentnosti pro zajištění přístupu k otevřenému internetu.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51).

(19) Vnitrostátní regulační orgány plní zásadní úlohu při zajišťování toho, aby mohli koncoví uživatelé skutečně vykonávat svá práva podle tohoto nařízení a aby byla dodržována ustanovení o zajištění přístupu k otevřenému internetu. Za tímto účelem by vnitrostátní regulační orgány měly mít povinnost dohledu a povinnost dohledu a podávání zpráv a měly by zajišťovat, aby poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu, dodržovali své povinnosti týkající se zajištění přístupu k otevřenému internetu. Patří mezi ně povinnost zajistit dostatečnou kapacitu sítě pro poskytování nediskriminačních a vysoce kvalitních služeb přístupu k internetu, jejichž všeobecná kvalita by neměla být zhoršována z důvodu poskytování služeb určité úrovně kvality jiných než služeb přístupu k internetu. Vnitrostátní regulační orgány by rovněž měly mít pravomoc stanovit požadavky týkající se technických vlastností, minimální požadavky na kvalitu služeb a přijmout jiná vhodná opatření vůči všem nebo jednotlivým poskytovatelům služeb elektronických komunikací pro veřejnost, je-li to nezbytné k zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení o zajištění přístupu k otevřenému internetu či k zamezení zhoršení obecné kvality služeb přístupu k internetu pro koncové uživatele. Vnitrostátní regulační orgány by se při tom měly co nejvíce řídit příslušnými pokyny Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (dále jen „BEREC“ nebo „sdružení BEREC“).

(20) Trh mobilních komunikací v Unii zůstává roztříštěný, přičemž žádná mobilní síť nepokrývá všechny členské státy. Proto musí poskytovatelé roamingu, aby mohli svým domácím zákazníkům poskytovat mobilní komunikační služby na jejich cestách v rámci Unie, nakupovat velkoobchodní roamingové služby od operátorů v navštíveném členském státě nebo velkoobchodní roamingové služby s těmito operátory vyměňovat.

(21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012[1] stanoví jako politický cíl, aby se rozdíl mezi roamingovými a vnitrostátními tarify přiblížil nule. Konečného cíle odstranění rozdílu mezi vnitrostátními cenami a cenami za roaming však nemůže být při zjištěné úrovni velkoobchodních cen udržitelným způsobem dosaženo. Toto nařízení proto stanoví, že by maloobchodní příplatky za roaming měly být zrušeny od 15. června 2017, za předpokladu, že stávající zjištěné problémy na velkoobchodních trzích s roamingem budou vyřešeny. V této souvislosti by měla Komise provést přezkum velkoobchodního trhu s roamingem a předložit legislativní návrh vycházející z výsledku tohoto přezkumu.

(22) Na spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných za platnou vnitrostátní maloobchodní cenu by měli mít poskytovatelé roamingu zároveň možnost uplatňovat tzv. politiku přiměřeného využívání. Cílem politiky přiměřeného využívání je zamezit zneužívání či nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb ze strany roamingových zákazníků, jako je využívání těchto služeb roamingovými zákazníky v jiném členském státě, než je stát jejich domovského poskytovatele, pro jiné účely než pravidelné cesty. Politika přiměřeného využívání by měla zákazníkům poskytovatele roamingu umožnit využívat takový objem regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní maloobchodní ceny, jenž je v souladu s tarifními plány každého z nich.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).

(23) Za zvláštních a výjimečných okolností, kdy poskytovatel roamingu není schopen pokrýt své celkové skutečné a předpokládané náklady na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb ze svých celkových skutečných a předpokládaných příjmů z poskytování takových služeb, by měl mít poskytovatel roamingu možnost požádat o povolení účtovat příplatek s cílem zajistit udržitelnost svého modelu pro stanovení vnitrostátních cen. Posouzení udržitelnosti modelu pro stanovení vnitrostátních cen by mělo být založeno na příslušných objektivních faktorech specifických pro poskytovatele roamingu, včetně objektivních odlišností mezi poskytovateli roamingu v daném členském státě a úrovně vnitrostátních cen a příjmů. Tak tomu může být například v případě paušálních vnitrostátních maloobchodních modelů s výraznou zápornou bilancí provozu, kdy je implicitní vnitrostátní jednotková cena nízká a celkové příjmy operátora jsou ve srovnání s náklady na roaming rovněž nízké, nebo v případě, kdy je implicitní jednotková cena nízká a skutečná nebo předpokládaná spotřeba roamingových služeb je vysoká. Jakmile se velkoobchodní i maloobchodní trhy s roamingem plně přizpůsobí plošnému zavedení roamingu za vnitrostátní ceny a jeho začlenění jakožto běžného prvku maloobchodních tarifních plánů, neočekává již se výskyt těchto výjimečných okolností. Aby se zabránilo tomu, že se model pro stanovení vnitrostátních cen poskytovatelů roamingu stane kvůli těmto problémům s pokrytím nákladů neudržitelným a přinese riziko významného dopadu na vývoj domácích cen nebo tzv. „efektu vodní postele“, měli by mít poskytovatelé roamingu za uvedených okolností a na základě povolení vydaného vnitrostátním regulačním orgánem možnost účtovat příplatek k regulovaným maloobchodním roamingovým službám pouze v míře nezbytné pro pokrytí veškerých příslušných nákladů na poskytování těchto služeb.

(24) Náklady vynaložené na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb by proto měly být určeny odkazem na skutečné velkoobchodní ceny za roaming účtované za odchozí roamingový provoz v zahraničí (outbound roaming) daného poskytovatele roamingu přesahující roamingový provoz v jeho domovské síti (inbound roaming), jakož i odkazem na přiměřené zahrnutí společných a sdílených nákladů. Příjmy z regulovaných maloobchodních roamingových služeb by měly být určeny odkazem na příjmy na úrovni vnitrostátních cen odpovídající spotřebě regulovaných maloobchodních roamingových služeb, ať už na základě jednotkových cen, nebo jakožto část paušálního poplatku odrážející příslušný skutečný a předpokládaný poměr spotřeby regulovaných maloobchodních roamingových služeb zákazníky v rámci Unie k vnitrostátní spotřebě. Je třeba rovněž vzít v úvahu spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb a vnitrostátní spotřebu vytvářenou zákazníky poskytovatele roamingu a úroveň hospodářské soutěže, cen a příjmů na vnitrostátním trhu a veškeré zřejmé nebezpečí, že by roaming poskytovaný za vnitrostátní maloobchodní ceny měl značný dopad na vývoj těchto cen.

(25) S cílem zajistit hladký přechod od nařízení (EU) č. 531/2012 ke zrušení maloobchodních příplatků za roaming by toto nařízení mělo zavést přechodné období, kdy by poskytovatelé roamingu měli mít možnost uplatnit příplatek k domácím cenám za poskytované regulované maloobchodní roamingové služby. Tento přechodný režim by již měl připravit zásadní změnu v přístupu, a to začlenění roamingu na území Unie jakožto nedílné součásti vnitrostátních tarifních plánů nabízených na jednotlivých vnitrostátních trzích. Výchozím bodem přechodného režimu by proto měly být příslušné vnitrostátní maloobchodní ceny, k nimž může být účtován příplatek ne větší, než je maximální velkoobchodní cena za roaming platná v období, které bezprostředně předchází přechodnému období. Tento přechodný režim by měl rovněž zajistit podstatné snížení cen pro zákazníka ode dne použitelnosti tohoto nařízení a neměl by za žádných okolností po připočtení příplatku k vnitrostátní maloobchodní ceně vést k vyšší maloobchodní ceně za roaming, než je maximální regulovaná maloobchodní cena za roaming platná v období, které bezprostředně předchází přechodnému období.

(26) Příslušná vnitrostátní maloobchodní cena by měla být rovna vnitrostátní maloobchodní ceně za jednotku. Avšak v případech, kdy neexistují konkrétní vnitrostátní maloobchodní ceny, které by mohly být použity jako základ pro regulované maloobchodní roamingové služby (například v případě vnitrostátních neomezených tarifních plánů, balíčků nebo vnitrostátních tarifů, které nezahrnují data), měla by být za vnitrostátní maloobchodní cenu považována cena stanovená prostřednictvím stejného mechanismu stanovování poplatků, jako kdyby zákazník používal vnitrostátní tarifní plán ve svém členském státě.

(27) Za účelem zlepšení hospodářské soutěže na maloobchodním roamingovém trhu nařízení (EU) č. 531/2012 požaduje, aby domovští poskytovatelé umožnili svým zákazníkům přístup k regulovaným hlasovým, SMS a datovým roamingovým službám poskytovaným jako balíček kterýmkoli alternativním poskytovatelem roamingu. Vzhledem k tomu, že maloobchodní roamingový režim stanovený v tomto nařízení má vést v blízké budoucnosti ke zrušení maloobchodních cen za roaming stanovených v článcích 8, 10 a 13 nařízení (EU) č. 531/2012, nebylo by již déle přiměřené, aby domovští poskytovatelé byli povinni provádět tento druh odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových služeb. Poskytovatelé, kteří svým zákazníkům již umožnili přístup k regulovaným hlasovým, SMS a datovým roamingovým službám poskytovaným jako balíček kterýmkoli alternativním poskytovatelem roamingu, mohou v této praxi pokračovat. Na druhé straně nelze vyloučit, že by roamingoví zákazníci mohli těžit z hospodářské soutěže v oblasti maloobchodních cen, zejména za roamingové datové služby, na navštívených trzích. Vzhledem k rostoucí poptávce po roamingových datových službách a významu těchto služeb by roamingovým zákazníkům měly být poskytovány alternativní způsoby přístupu k roamingovým datovým službám při jejich cestách v rámci Unie. Proto by měla být zachována povinnost domovských poskytovatelů a poskytovatelů roamingu nebránit zákazníkům v přístupu k regulovaným roamingovým datovým službám poskytovaným přímo v navštívené síti alternativním poskytovatelem roamingu, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 531/2012.

(28) V souladu se zásadou, že platí volající, uživatelé mobilních telefonů neplatí za příjem vnitrostátního mobilního volání a náklady na ukončení volání v síti volaného jsou zahrnuty v maloobchodní ceně volajícího. Sbližování sazeb za ukončení volání v mobilních sítích napříč členskými státy by mělo umožnit použití stejné zásady na regulovaná maloobchodní roamingová volání. Avšak jelikož tomu doposud tak není, neměl by příplatek účtovaný za příchozí regulovaná roamingová volání v případech uvedených v tomto nařízení, kdy poskytovatelé roamingu mohou účtovat příplatek za regulované maloobchodní roamingové služby, překročit vážený průměr maximálních velkoobchodních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích stanovených napříč Unii. Toto se považuje za přechodný režim do doby, než Komise tyto zbývající otázky vyřeší.

(29) Nařízení (EU) č. 531/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(30) Toto nařízení by mělo představovat zvláštní opatření ve smyslu čl. 1 odst. 5 směrnice 2002/21/ES. Pokud tedy poskytovatelé regulovaných služeb roamingu na území Unie mění své maloobchodní roamingové tarify a doplňující podmínky využívání roamingu tak, aby splňovaly požadavky tohoto nařízení, nemělo by těmito změnami vznikat uživatelům mobilních telefonů právo odstoupit od smluv na základě vnitrostátních právních předpisů provádějících současný předpisový rámec pro sítě a služby elektronických komunikací.

(31) S cílem posílit práva roamingových zákazníků stanovená v nařízení (EU) č. 531/2012 by toto nařízení mělo stanovit ve vztahu k regulovaným maloobchodním roamingovým službám zvláštní požadavky na transparentnost v souladu se zvláštními tarifními a objemovými podmínkami, které se použijí po zrušení maloobchodních příplatků za roaming. Zejména by mělo být stanoveno včasné a bezplatné informování roamingových zákazníků o platné politice přiměřeného využívání, o skutečnosti, že byl objem regulovaných hlasových, SMS nebo datových roamingových služeb odpovídající přiměřenému využívání vyčerpán, o jakémkoli příplatku a o celkové spotřebě regulovaných roamingových datových služeb.

(32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení váženého průměru maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích a podrobných pravidel týkajících se uplatňování politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming, jakož i o žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[1].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 27.6. 2011, s. 1).

(33) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady zakotvené zejména v Listině, především ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, svobodu podnikání, zásadu nediskriminace a ochranu spotřebitele.

(34) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení společných pravidel nezbytných pro zajištění přístupu k otevřenému internetu a zrušení maloobchodních příplatků za roaming, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(35) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001[1] a vydal dne 24. listopadu 2013 stanovisko,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví společná pravidla pro zajištění rovného a nediskriminačního nakládání s provozem při poskytování služeb přístupu k internetu a zajištění souvisejících práv koncových uživatelů.

2. Tímto nařízením se zřizuje nový mechanismus tvorby maloobchodních cen za regulované roamingové služby na území Unie s cílem zrušit maloobchodní příplatky za roaming, aniž by došlo k narušení vnitrostátních a navštívených trhů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 2 směrnice 2002/21/ES.

Použijí se rovněž tyto definice:

1 „poskytovatelem služeb elektronických komunikací pro veřejnost“ se rozumí podnik, který poskytuje veřejné komunikační sítě nebo veřejně dostupné služby elektronických komunikací;

2 „službou přístupu k internetu“ se rozumí veřejně dostupná služba elektronických komunikací, která poskytuje přístup k internetu, a tím propojení s prakticky všemi koncovými body internetu, bez ohledu na použitou technologii sítě a použité koncové zařízení.

Článek 3

Zajištění přístupu k otevřenému internetu

1. Koncoví uživatelé mají právo na přístup k informacím a obsahu a jejich šíření, využívání a poskytování aplikací a služeb a využívání koncového zařízení podle svého vlastního výběru bez ohledu na polohu koncového uživatele nebo poskytovatele či polohu, původ nebo určení dané informace, obsahu, aplikace nebo služby, a to prostřednictvím své služby přístupu k internetu.

   Tímto odstavcem není dotčeno právo Unie nebo vnitrostátní právo, které je v souladu s právem Unie, týkající se zákonnosti obsahu, aplikací či služeb.

2. Dohody mezi poskytovateli služeb přístupu k internetu a koncovými uživateli o obchodních a technických podmínkách a vlastnostech služeb přístupu k internetu, jako je cena, objem dat nebo rychlost, a veškeré obchodní praktiky poskytovatelů služeb přístupu k internetu neomezují výkon práv koncových uživatelů stanovených v odstavci 1.

3. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu nakládají při poskytování služeb přístupu k internetu s veškerým provozem stejně, bez diskriminace, omezení nebo narušování a bez ohledu na odesílatele a příjemce, na obsah, ke kterému se přistupuje nebo který se šíří, na používané či poskytované aplikace nebo služby nebo na použité koncové zařízení.

První pododstavec nebrání poskytovatelům služeb přístupu k internetu v zavádění opatření přiměřeného řízení provozu. Aby mohla být tato opatření považována za přiměřená, musí být transparentní, nediskriminační a přiměřená, a nesmí být založena na obchodních cílech, nýbrž na objektivně odlišných požadavcích určitých kategorií provozu na technickou kvalitu služeb. Tato opatření nesmí sledovat konkrétní obsah a nesmí být uplatňována po dobu delší, než je nezbytné.

Poskytovatelé služeb přístupu k internetu nesmějí provádět opatření řízení provozu, která jdou nad rámec opatření stanovených v druhém pododstavci, a zejména nesmějí blokovat, zpomalovat, měnit, omezovat, narušovat, zhoršovat nebo diskriminovat konkrétní obsah, aplikace nebo služby nebo jejich konkrétní kategorie, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné, a pouze na nezbytně nutnou dobu za účelem:

a) dodržení unijních legislativních aktů či vnitrostátních právních předpisů, které jsou v souladu s právem Unie, jež se vztahují na poskytovatele služeb přístupu k internetu, nebo opatření provádějících v souladu s právem Unie tyto unijní legislativní akty či vnitrostátní právní předpisy, včetně rozhodnutí soudů nebo veřejných orgánů s příslušnou pravomocí;

b) zachování integrity a bezpečnosti sítě, služeb poskytovaných prostřednictvím této sítě a koncových zařízení koncových uživatelů;

c) zabránění hrozícímu přetížení sítě a zmírnění účinků výjimečného nebo dočasného přetížení sítě za předpokladu, že se s rovnocennými kategoriemi provozu nakládá stejně.

4. Veškerá opatření řízení provozu mohou vést ke zpracování osobních údajů pouze tehdy, pokud je takové zpracování nezbytné a přiměřené pro dosažení cílů uvedených v odstavci 3. Toto zpracování se provádí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES[1]. Opatření řízení provozu musí být rovněž v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES[2].

5. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu, a poskytovatelé obsahu, aplikací a služeb mají svobodu nabízet jiné služby než služby přístupu k internetu, které jsou optimalizovány pro konkrétní obsah, aplikace nebo služby, případně jejich kombinaci, pokud je optimalizace nezbytná ke splnění požadavků na obsah, aplikace nebo služby pro určitou úroveň kvality.

Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu, mohou nabízet nebo umožňovat takovéto služby pouze tehdy, pokud je kapacita sítě dostatečná k jejich poskytování jako doplnění k poskytovaným službám přístupu k internetu. Tyto služby nesmějí být používány ani nabízeny jako náhrada za služby přístupu k internetu a nesmějí být na úkor dostupnosti nebo všeobecné kvality služeb přístupu k internetu pro koncové uživatele.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 291, 23.11.1995, s. 31).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

Článek 4

Opatření ke zvýšení transparentnosti pro zajištění přístupu k otevřenému internetu

1. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu zajistí, aby smlouva, která zahrnuje služby přístupu k internetu, obsahovala alespoň:

   a) údaje o tom, jaký dopad by mohla mít opatření řízení provozu uplatňovaná daným poskytovatelem na kvalitu služeb přístupu k internetu, soukromí koncových uživatelů a ochranu jejich osobních údajů;

   b) jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jaký praktický dopad mohou mít případná omezení objemu dat, rychlost či jiné parametry kvality služby na služby přístupu k internetu, a to zejména na využívání obsahu, aplikací a služeb;

   c) jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jaký praktický dopad by mohly mít služby uvedené v čl. 3 odst. 5, které si koncový uživatel objedná, na služby přístupu k internetu poskytované témuž koncovému uživateli***;***

   d) jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jaká je minimální, běžně dostupná, maximální a inzerovaná rychlost stahování a vkládání u služeb přístupu k internetu v případě pevných sítí, nebo jaká je odhadovaná maximální a inzerovaná rychlost stahování a vkládání u služeb přístupu k internetu v případě mobilních sítí, a toho, jaký dopad by mohly mít velké odchylky od inzerované rychlosti stahování nebo vkládání na výkon práv koncových uživatelů stanovených v čl. 3 odst. 1;

e) jasné a srozumitelné vysvětlení toho, jaké prostředky nápravy má spotřebitel k dispozici podle vnitrostátního práva v případě trvalé nebo pravidelně se opakující odchylky skutečného výkonu služby přístupu k internetu, pokud jde o rychlost nebo jiné parametry kvality služby, od výkonu uvedeného podle písmen a) až d).

Poskytovatelé služeb přístupu k internetu zveřejní informace uvedené v prvním pododstavci.

2. Poskytovatelé služeb přístupu k internetu zavedou transparentní, jednoduché a účinné postupy pro vyřizování stížností koncových uživatelů týkajících se práv a povinností stanovených v článku 3 a v odstavci 1 tohoto článku.

3. Požadavky stanovené v odstavcích 1 a 2 doplňují požadavky stanovené ve směrnici 2002/22/ES a nebrání členským státům v tom, aby zachovaly nebo zavedly další požadavky na sledování, informace a transparentnost, včetně požadavků na obsah, formu a úpravu informací, jež mají být zveřejňovány. Tyto požadavky musí být v souladu s tímto nařízením a příslušnými ustanoveními směrnic 2002/21/ES a 2002/22/ES.

4. Za nedodržení výkonu pro účely aktivace prostředků nápravy, které má spotřebitel k dispozici podle vnitrostátního práva, se považuje jakákoli velká a trvající či pravidelně se opakující odchylka skutečného výkonu služby přístupu k internetu, pokud jde o rychlost nebo jiné parametry kvality služby, od výkonu, který poskytovatel služeb přístupu k internetu uvedl v souladu s odst. 1 písm. a) až d), pokud byly příslušné skutečnosti zjištěny za pomoci mechanismu sledování ověřeného vnitrostátním regulačním orgánem.

Tento odstavec se použije pouze na smlouvy, jež byly uzavřeny nebo jejichž platnost byla prodloužena ke dni …*.

Článek 5

Dohled a vymáhání

1. Vnitrostátní regulační orgány podrobně sledují a zajišťují dodržování článků 3 a 4 a podporují neustálou dostupnost nediskriminačních služeb přístupu k internetu na úrovni kvality, která dostatečně odráží technický pokrok. Pro tyto účely mohou vnitrostátní regulační orgány stanovit požadavky na technické vlastnosti, minimální požadavky na kvalitu služeb a další vhodná a nezbytná opatření pro jednoho nebo více poskytovatelů služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu.

Vnitrostátní regulační orgány každý rok zveřejňují zprávy o výsledcích sledování a svá zjištění a poskytují je Komisi a sdružení BEREC.

* Pro Úřední věstník: vložte prosím datum odpovídající dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost, včetně poskytovatelů služeb přístupu k internetu, zpřístupní vnitrostátnímu regulačnímu orgánu na jeho žádost příslušné informace týkající se povinností stanovených v článcích 3 a 4, zejména informace týkající se řízení provozu a kapacity jejich sítě, jakož i odůvodnění případných uplatňovaných opatření řízení provozu. Uvedení poskytovatelé poskytují vyžádané informace ve lhůtách a s úrovní podrobnosti údajů, jaké vnitrostátní regulační orgán požaduje.

3. Do …* vydá sdružení BEREC, s cílem přispět k jednotnému uplatňování tohoto nařízení, po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí pokyny pro provádění povinností vnitrostátních regulačních orgánů podle tohoto článku.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny úkoly svěřené členskými státy vnitrostátním regulačním orgánům nebo jiným příslušným orgánům v souladu s právem Unie.

Článek 6

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení ustanovení článků 3, 4 a 5 a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy tyto sankce a opatření oznámí Komisi nejpozději do 30. dubna 2016 a neprodleně Komisi oznámí všechny jejich následné změny.

* Pro Úř. věst.: vložte prosím datum: devět měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 7

Změny nařízení (EU) č. 531/2012

Nařízení (EU) č. 531/2012 se mění takto:

1) V článku 2 se odstavec 2 mění takto:

a) písmena i), l) a n) se zrušují;

b) doplňují se nová písmena, která znějí:

„r) „vnitrostátní maloobchodní cenou“ se rozumí vnitrostátní maloobchodní cena za jednotku stanovená poskytovatelem roamingu za uskutečněná volání a odeslané SMS zprávy (v obou případech zahájené a ukončené v různých veřejných komunikačních sítích v témž členském státě), a za data spotřebovaná zákazníkem; v případě, že neexistuje žádná konkrétní vnitrostátní maloobchodní cena za jednotku, považuje se za vnitrostátní maloobchodní cenu cena získaná stejným mechanismem stanovování poplatků, jaký se na zákazníka použije za uskutečněná volání a odeslané SMS zprávy (v obou případech zahájené a ukončené v různých veřejných komunikačních sítích v témž členském státě), a za data spotřebovaná v členském státě uvedeného zákazníka;

s) „odděleným prodejem regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb“ se rozumí poskytování regulovaných roamingových datových služeb roamingovým zákazníkům přímo v navštívené síti alternativním poskytovatelem roamingu.“

2) V článku 3 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Referenční nabídka uvedená v odstavci 5 je dostatečně podrobná a zahrnuje všechny nezbytné součásti velkoobchodního roamingového přístupu uvedené v odstavci 3, a zároveň poskytuje popis nabídek týkajících se přímého velkoobchodního roamingového přístupu a velkoobchodního roamingového přístupu za účelem dalšího prodeje a souvisejících podmínek. Uvedená referenční nabídka může zahrnovat podmínky mající zabránit trvalému roamingu nebo nezvyklému využívání či zneužívání velkoobchodního roamingového přístupu pro jiné účely, než je poskytování regulovaných roamingových služeb zákazníkům poskytovatelů roamingu pravidelně cestujícím v rámci Unie. Vnitrostátní regulační orgány nařídí v případě potřeby změny referenčních nabídek, aby byly splněny povinnosti stanovené v tomto článku.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb.“;

b) v odstavci 1 se první pododstavec zrušuje;

c) odstavce 4 a 5 se zrušují.

4) Článek 5 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Provádění odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb.“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Domovští poskytovatelé zavedou povinnost týkající se odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb podle článku 4, aby roamingoví zákazníci mohli oddělené regulované roamingové datové služby využívat. Domovští poskytovatelé splní všechny oprávněné žádosti o přístup k zařízením a souvisejícím podpůrným službám významným pro oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb. Přístup k těmto zařízením a podpůrným službám, které jsou nezbytné k tomu, aby byl umožněn oddělený prodej regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb, včetně služeb ověření uživatele, je poskytován bezplatně a roamingovým zákazníkům za něj nejsou účtovány žádné přímé poplatky.“;

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aby se zajistilo důsledné a souběžné provádění odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb v celé Unii, Komise prostřednictvím prováděcích aktů a po konzultaci sdružení BEREC přijme podrobná pravidla týkající se technického řešení pro zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2.“;

d) v článku 3 se návětí nahrazuje tímto:

„3. Technické řešení pro zavedení odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb splňuje tato kritéria:“.

5. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 6a
Zrušení maloobchodních příplatků za roaming

S účinkem ode dne 15. června 2017, za předpokladu, že legislativní akt, který má být přijat na základě návrhu uvedeného v čl. 19 odst. 2 bude k tomuto dni použitelný, nesmí poskytovatelé roamingu účtovat roamingovým zákazníkům v žádném členském státě žádný příplatek k vnitrostátní maloobchodní ceně za uskutečněné nebo přijaté regulované roamingové volání, za odeslanou regulovanou roamingovou SMS zprávu a za využité regulované roamingové datové služby, včetně MMS zpráv, ani žádný obecný poplatek umožňující používat koncové zařízení nebo službu v zahraničí, s výhradou článků 6b a 6c.

Článek 6b
Přiměřené využívání

1. Poskytovatelé roamingu mohou uplatňovat v souladu s tímto článkem a prováděcími akty uvedenými v článku 6d politiku přiměřeného využívání („fair use policy“), pokud jde o spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných na příslušné úrovni vnitrostátních maloobchodních cen, s cílem zabránit zneužívání či nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb roamingovými zákazníky, jako je využívání těchto služeb roamingovými zákazníky v jiném členském státě, než je stát jejich domovského poskytovatele, pro jiné účely než pravidelné cesty.

Politika přiměřeného využívání umožní zákazníkům poskytovatele roamingu využívat takový objem regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní maloobchodní ceny, jenž je v souladu s tarifními plány každého z nich.

2. Článek 6e se použije na regulované maloobchodní roamingové služby spotřebované nad rámec objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání.

Článek 6c

Udržitelnost zrušení maloobchodních příplatků za roaming

1. Za zvláštních a výjimečných okolností, kdy poskytovatel roamingu není schopen pokrýt své celkové skutečné a předpokládané náklady na poskytování regulovaných roamingových služeb v souladu s články 6a a 6b ze svých celkových skutečných a předpokládaných příjmů z poskytování takových služeb, může poskytovatel roamingu požádat o povolení účtovat příplatek s cílem zajistit udržitelnost svého modelu pro stanovení vnitrostátních cen. Tento příplatek se účtuje pouze v míře nezbytné pro pokrytí nákladů na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb, s ohledem na platné maximální velkoobchodní ceny.

2. Pokud se poskytovatel roamingu rozhodne využít odstavce 1 tohoto článku, neprodleně podá u vnitrostátního regulačního orgánu příslušnou žádost a poskytne mu všechny nezbytné informace v souladu s prováděcími akty přijatými podle článku 6d. Poskytovatel roamingu poté každých 12 měsíců tyto informace aktualizuje a předloží je vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

3. Po obdržení žádosti podle odstavce 2 vnitrostátní regulační orgán posoudí, zda poskytovatel roamingu prokázal, že není schopen pokrýt své náklady podle odstavce 1, čímž by mohla být narušena udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen. Posouzení udržitelnosti modelu pro stanovení vnitrostátních cen je založeno na příslušných objektivních faktorech specifických pro poskytovatele roamingu, včetně objektivních odlišností mezi poskytovateli roamingu v daném členském státě a úrovně vnitrostátních cen a příjmů. Vnitrostátní regulační orgán příplatek povolí, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 a v tomto odstavci.

4. Není-li žádost zjevně neopodstatněná a poskytuje-li dostatečné informace, vnitrostátní regulační orgán příplatek povolí do jednoho měsíce od obdržení žádosti podle odstavce 2. Pokud má vnitrostátní regulační orgán za to, že žádost je zjevně neopodstatněná, nebo že poskytnuté informace jsou nedostatečné, přijme do dalších dvou měsíců poté, co dal poskytovateli roamingu možnost vyjádřit se, konečné rozhodnutí, kterým se účtování příplatku povoluje, mění nebo zamítá.

Článek 6d

Provádění politiky přiměřeného využívání a udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming

1. Za účelem zajištění jednotného uplatňování článků 6b a 6c, přijme Komise po konzultaci sdružení BEREC do 15. prosince 2016 prováděcí akty, jimiž se stanoví podrobná pravidla týkající se uplatňování politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a týkající se žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2.

2. Pokud jde o článek 6b, Komise při přijímání prováděcích aktů, kterými se stanoví podrobná pravidla týkající se uplatňování politiky přiměřeného využívání, zohlední:

   a) vývoj cen a struktury spotřeby v členských státech;;

   b) stupeň sbližování úrovně vnitrostátních cen v rámci Unie;

   c) zvyklosti v cestování v Unii;

   d) veškerá zřejmá nebezpečí narušení hospodářské soutěže a investičních pobídek na vnitrostátních a navštívených trzích.

3. Pokud jde o článek 6c, bude Komise při přijímání prováděcích aktů, kterými se stanoví podrobná pravidla týkající se metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming vycházet ze/z:

a) stanovení celkových skutečných a předpokládaných nákladů spojených s poskytováním regulovaných maloobchodních roamingových služeb odkazem na skutečné velkoobchodní ceny za roaming za nevyrovnanou bilanci provozu a přiměřený podíl společných a sdílených nákladů nezbytných k poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb;

b) stanovení celkových] skutečných a předpokládaných příjmů z poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb;

c) spotřeby regulovaných maloobchodních roamingových služeb a vnitrostátní spotřeby vytvářené zákazníky poskytovatelů roamingu;

d) úrovně hospodářské soutěže, cen a příjmů na vnitrostátním trhu, a veškerého zřejmého nebezpečí, že by roaming poskytovaný za vnitrostátní maloobchodní ceny měl značný dopad na vývoj těchto cen.

4. Komise bude pravidelně provádět přezkum prováděcích aktů přijatých podle odstavce 1 s ohledem na vývoj na trhu.

5. Vnitrostátní regulační orgán striktně dohlíží na uplatňování politiky přiměřeného využívání a opatření týkající se udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a dohlíží na ně, s maximálním přihlédnutím k příslušným objektivním faktorům specifickým pro daný členský stát a k příslušným objektivním odlišnostem mezi poskytovateli roamingu. Aniž je dotčen postup stanovený v čl. 6c odst. 3, vnitrostátní regulační orgán vymáhá včas požadavky uvedené v článcích 6b a 6c a v prováděcích aktech přijatých podle odstavce 1 tohoto článku. Vnitrostátní regulační orgán může kdykoliv požádat poskytovatele roamingu o změnu nebo neúčtování příplatku, není-li v souladu s články 6b nebo 6c. Vnitrostátní regulační orgán každoročně informuje Komisi o uplatňování článků 6b a 6c tohoto článku.

Článek 6e

Poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb

1. Aniž je dotčen druhý pododstavec, uplatňuje-li poskytovatel roamingu příplatek za spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb nad rámec objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání, musí splňovat tyto požadavky (bez DPH):

   a) veškeré příplatky účtované za uskutečněná regulovaná roamingová volání, odeslané regulované roamingové SMS zprávy a regulované roamingové datové služby nesmí překročit příslušné maximální velkoobchodní ceny stanovené v čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 1 a čl. 12 odst. 1;

b) součet vnitrostátní maloobchodní ceny a příplatku účtovaného za uskutečněná regulovaná roamingová volání nesmí překročit 0,19 EUR za minutu,, za odeslané regulované roamingové SMS zprávy 0,06 EUR za SMS zprávu a za regulované roamingové datové služby, 0,20 EUR za spotřebovaný megabyte;

c) veškeré příplatky účtované za přijatá regulovaná roamingová volání nesmějí překročit vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii v souladu s odstavcem 2.

Poskytovatelé roamingu nesmí účtovat žádný příplatek za přijatou regulovanou roamingovou SMS zprávu nebo za přijatou roamingovou hlasovou zprávu. Tím nejsou dotčeny ostatní platné ceny, jako jsou například ceny za poslech těchto zpráv.

Poskytovatelé roamingu účtují uskutečněná a přijatá roamingová volání po sekundách. Poskytovatelé roamingu mohou na uskutečněná volání použít minimální počáteční účtovanou dobu nepřesahující 30 sekund. Poskytovatelé roamingu účtují svým zákazníkům za poskytování regulovaných roamingových datových služeb v tarifikaci po kilobytech, s výjimkou MMS zpráv, za které může být účtována cena za jednotku. V takovém případě maloobchodní cena, kterou smí poskytovatel roamingu účtovat svému roamingovému zákazníkovi za přenos či obdržení roamingové MMS zprávy, nesmí překročit maximální maloobchodní cenu za regulované roamingové datové služby stanovenou v prvním pododstavci.

Během období uvedeného v čl. 6f odst. 1 tento odstavec nevylučuje nabídky, které poskytují roamingovým zákazníkům, za denní nebo jiný pevný paušální poplatek, určitý objem pro spotřebu regulovaných roamingových služeb za podmínky, že při spotřebě celého uvedeného objemu vychází za uskutečněná regulovaná roamingová volání, přijatá volání, odeslané SMS zprávy a roamingové datové služby jednotková cena, která nepřevyšuje příslušnou vnitrostátní maloobchodní cenu a maximální výši příplatku, jak je uvedeno v prvním pododstavci tohoto odstavce.

2. Komise do 31. prosince 2015 přijme po konzultaci sdružení BEREC a s výhradou druhého pododstavce tohoto odstavce prováděcí akty, jimiž se stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilní síti uvedený v odst. 1 prvním pododstavci písm. c). Komise provede každoročně přezkum těchto prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2.

Vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilní síti vychází z těchto kritérií:

a) maximální úroveň sazeb za ukončení volání v mobilní síti uložených na trhu pro ukončení velkoobchodního hlasového volání na jednotlivých mobilních sítích vnitrostátními regulačními orgány v souladu s články 7 a 16 rámcové směrnice a článkem 13 přístupové směrnice a

b) celkový počet účastníků v členských státech.

3. Poskytovatelé roamingu mohou nabízet a roamingoví zákazníci si mohou svobodně vybrat jiný roamingový tarif, než který je stanoven podle článků 6a, 6b a 6c a podle odstavce 1 tohoto článku, a díky čemuž roamingoví zákazníci využívají jiného tarifu pro regulované roamingové služby, než který by jim byl poskytnut, pokud by tento výběr nebyl možný. Poskytovatel roamingu tyto roamingové zákazníky upozorní na povahu roamingových výhod, o něž by tímto přišli.

Aniž je dotčen první pododstavec, poskytovatelé roamingu automaticky uplatní tarif stanovený podle článků 6a a 6b a v odstavci 1 tohoto článku pro všechny stávající i nové roamingové zákazníky.

Každý roamingový zákazník může kdykoli požádat o převedení na nějaký tarif stanovený podle článků 6a, 6b a 6c a podle odstavce 1 tohoto článku nebo z takového tarifu na jiný tarif. Zvolí-li roamingoví zákazníci svobodně převedení z tarifu stanoveného podle článků 6a, 6b a 6c a podle odstavce 1 tohoto článku nebo na tento tarif, toto převedení proběhne do jednoho pracovního dne od přijetí žádosti, je bezplatné a nesmí zahrnovat žádné podmínky ani omezení týkající se jiných prvků účastnické smlouvy, než je roaming. Poskytovatelé roamingu mohou převedení pozdržet, dokud neuplyne minimální stanovené období, po něž musí být využíván předchozí roamingový tarif a které nesmí přesáhnout dva měsíce.

4. Poskytovatelé roamingu zajistí, že smlouva, která obsahuje jakýkoliv druh regulované maloobchodní roamingové služby, stanoví hlavní charakteristiky této poskytované regulované maloobchodní roamingové služby, včetně zejména:

a) konkrétního tarifního plánu nebo tarifních plánů, a pro každý takový tarifní plán druhy nabízených služeb včetně objemů komunikace;

b) veškerých omezení uložených na spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných na úrovni příslušných maloobchodních vnitrostátních cen, zejména kvantifikovaných informací o tom, jak se politika přiměřeného využívání uplatňuje odkazem na hlavní cenu, objem nebo jiné parametry příslušné poskytované regulované maloobchodní roamingové služby.

Poskytovatelé roamingu informace uvedené v prvním pododstavci zveřejní.

Článek 6f

Přechodné maloobchodní příplatky za roaming

1. Od 30. dubna 2016 do 14. června 2017 mohou poskytovatelé roamingu uplatňovat příplatek ke vnitrostátní maloobchodní ceně za poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb.

2. Během období uvedeného v odstavci 1 tohoto článku se článek 6e použije obdobně.“

6) Články 8, 10 a 13 se zrušují.

7) Článek 14 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tyto základní personalizované informace o cenách musí být vyjádřeny v měně, ve které je vystavováno domovské vyúčtování domovským poskytovatelem zákazníka, a zahrnují informace o:

a) politice přiměřeného využívání, která se na roamingového zákazníka vztahuje v Unii, a o příplatcích účtovaných za spotřebu nad rámec objemu stanoveného touto politikou přiměřeného využívání; a

b) příplatcích účtovaných podle článku 6c.

b) v odstavci 1 se šestý pododstavec nahrazuje tímto:

„První, druhý, čtvrtý a pátý pododstavec, s výjimkou odkazu na politiku přiměřeného využívání a na příplatky účtované podle článku 6c, se rovněž použije na hlasové a SMS roamingové služby využívané roamingovými zákazníky cestujícími mimo území Unie a poskytované poskytovatelem roamingu.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Poskytovatel roamingu zasílá roamingovému zákazníkovi oznámení v okamžiku, kdy je vyčerpán příslušný objem regulovaných roamingových hlasových služeb nebo regulovaných roamingových SMS služeb odpovídající přiměřenému využívání nebo je dosaženo určitého prahu využívání uplatňovaného podle článku 6c. V tomto oznámení se uvede příplatek účtovaný za veškerou další spotřebu regulovaných roamingových hlasových služeb nebo regulovaných roamingových SMS služeb roamingovým zákazníkem. Každý zákazník má právo požádat svého poskytovatele roamingu, aby odesílání těchto oznámení ukončil, a má právo kdykoliv a bezplatně požádat poskytovatele roamingu, aby mu tuto službu opět začal poskytovat.“;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Poskytovatelé roamingu poskytují všem zákazníkům při uzavření účastnické smlouvy úplné informace o platných cenách za roaming. Neprodleně rovněž poskytují svým roamingovým zákazníkům aktuální informace o platných cenách za roaming pokaždé, kdy dojde ke změně těchto cen.

Poskytovatelé roamingu všem zákazníkům, kteří si zvolili jiný tarif, poté v přiměřených intervalech zasílají upozornění.“

8) Článek 15 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Poskytovatel roamingu pomocí automatické zprávy informuje roamingového zákazníka o tom, že používá regulované roamingové datové služby, a poskytuje základní personalizované tarifní informace o cenách vyjádřených v měně, ve které je vystavováno domovské vyúčtování domovským poskytovatelem zákazníka za poskytování regulovaných roamingových datových služeb tomuto roamingovému zákazníkovi v dotyčném členském státě, s výjimkou případu, kdy zákazník poskytovateli roamingu oznámí, že tyto informace nepožaduje.

Tyto základní personalizované tarifní informace zahrnují informace o:

a) politice přiměřeného využívání, která se na roamingového zákazníka v Unii vztahuje, a o příplatcích účtovaných za spotřebu nad rámec objemu stanoveného touto politikou přiměřeného využívání; a

b) příplatcích účtovaných podle článku 6c.

Tyto informace jsou doručeny na mobilní zařízení roamingového zákazníka, například prostřednictvím SMS zprávy, e-mailu či vyskakovacího okna na mobilním zařízení, pokaždé když roamingový zákazník vstoupí do jiného členského státu, než je stát jeho domovského poskytovatele, a poprvé v tomto členském státě spustí roamingovou datovou službu. Tyto informace jsou poskytovány bezplatně v okamžiku, kdy roamingový zákazník spustí roamingovou regulovanou datovou službu, a to vhodnými prostředky přizpůsobenými ke snadnému příjmu a porozumění.

Zákazník, který svému poskytovateli roamingu oznámil, že nepožaduje automatické zasílání tarifních informací, má právo kdykoli bezplatně požádat poskytovatele roamingu, aby mu tuto službu opět začal poskytovat.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Poskytovatel roamingu zasílá oznámení v okamžiku, kdy je vyčerpán platný objem regulované roamingové datové služby odpovídající přiměřenému využívání nebo je dosaženo určitého prahu využívání uplatňovaného podle článku 6c. V tomto oznámení se uvede regulovaný roamingový příplatek účtovaný za veškerou další spotřebu regulovaných roamingových datových služeb roamingovým zákazníkem. Každý zákazník má právo požádat svého poskytovatele roamingu, aby odesílání těchto oznámení ukončil, a má právo kdykoliv a bezplatně požádat poskytovatele roamingu, aby mu tuto službu opět začal poskytovat.“;

c) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Každý poskytovatel roamingu poskytne všem svým roamingovým zákazníkům možnost zvolit si bezplatně nástroj, který včas poskytuje informace o celkové spotřebě vyjádřené v objemu nebo v měně, ve které jsou roamingovému zákazníkovi účtovány regulované roamingové datové služby, a která zaručuje, že s výjimkou MMS zpráv účtovaných za jednotku nepřekročí celkové výdaje za regulované roamingové datové služby ve stanoveném období bez výslovného souhlasu zákazníka určený finanční limit.“;

d) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„6. Tento článek se s výjimkou odstavce 5, druhého pododstavce odstavce 2 a odstavce 2a a s výhradou druhého a třetího pododstavce tohoto odstavce použije rovněž na roamingové datové služby využívané roamingovými zákazníky cestujícími mimo území Unie a poskytované poskytovatelem roamingu.“

9) Článek 16 se mění takto:

a) v odstavci 1se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vnitrostátní regulační orgány na svém území vykonávají striktní dohled nad poskytovateli roamingu využívajícími články 6b a 6c a čl. 6e odst. 3.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Vnitrostátní regulační orgány zveřejňují aktuální informace o uplatňování tohoto nařízení, zejména článků 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 a 12, a to způsobem, který dotčeným stranám umožňuje k těmto informacím snadný přístup.“

10) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„*Článek 19*

Přezkum

1. Do …* zahájí Komise přezkum velkoobchodního trhu s roamingem s cílem posoudit opatření nezbytná k tomu, aby se do 15. června 2017 mohly zrušit maloobchodní příplatky za roaming. Komise provede mimo jiné přezkum míry hospodářské soutěže na vnitrostátních velkoobchodních trzích, a zejména posoudí vzniklé velkoobchodní náklady a uplatňované velkoobchodní ceny, a rovněž postavení operátorů s omezeným zeměpisným rozsahem v hospodářské soutěži, včetně dopadu obchodních dohod na hospodářskou soutěž, jakož i schopnost operátorů využít úspor z rozsahu. Komise rovněž posoudí vývoj hospodářské soutěže na maloobchodních trzích s roamingem a veškerá zřejmá nebezpečí narušování hospodářské soutěže a investiční pobídky na vnitrostátních a navštívených trzích. Při posuzování opatření nezbytných k tomu, aby bylo možné zrušit maloobchodní příplatky za roaming, Komise zohlední potřebu zajistit, aby provozovatelé navštívených sítí sítí mohli pokrýt veškeré náklady na poskytování regulovaných velkoobchodních roamingových služeb, včetně společných a sdílených nákladů. Komise rovněž zohlední potřebu zabránit trvalému roamingu nebo nezvyklému využívání či zneužívání velkoobchodního roamingového přístupu pro jiné účely, než je poskytování regulovaných roamingových služeb zákazníkům poskytovatelů roamingu při pravidelných cestách v rámci Unie.

* Pro Úřední věstník: vložte prosím datum odpovídající dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Komise předloží do 15. června 2016 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích přezkumu uvedeného v odstavci 1.

Tato zpráva bude doplněna o odpovídající legislativní návrh, jemuž bude předcházet veřejná konzultace, s cílem změnit velkoobchodní ceny za regulované roamingové služby stanovené v tomto nařízení nebo poskytnout jiné řešení problémů zjištěných na velkoobchodní úrovni s cílem zrušit maloobchodní příplatky za roaming do 15. června 2017.

3. Komise dále předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu, a to každé dva roky od předložení zprávy uvedené v odstavci 2. Každá zpráva obsahuje mimo jiné posouzení:

a) dostupnosti a kvality služeb včetně služeb, které představují alternativu regulovaných maloobchodních hlasových, SMS a datových roamingových služeb, zejména s ohledem na technologický vývoj;

b) míry hospodářské soutěže na maloobchodním i velkoobchodním trhu s roamingem, zejména pak postavení malých, nezávislých nebo začínajících operátorů v hospodářské soutěži, včetně účinků obchodních dohod a míry vzájemného propojení operátorů na hospodářskou soutěž;

c) míry, v níž provedení strukturálních opatření uvedených v článcích 3 a 4 přineslo výsledky s ohledem na rozvoj hospodářské soutěže na vnitřním trhu regulovaných roamingových služeb.

4. Aby bylo možné posoudit vývoj hospodářské soutěže na trzích s roamingem na území Unie, sdružení BEREC pravidelně shromažďuje údaje od vnitrostátních regulačních orgánů o vývoji maloobchodních a velkoobchodních cen za regulované hlasové, SMS a datové roamingové služby. Tyto údaje jsou nejméně dvakrát ročně předávány Komisi. Komise je zveřejní.

Na základě shromážděných údajů sdružení BEREC rovněž pravidelně podává zprávu o vývoji tvorby cen a struktury spotřeby v členských státech, pokud jde o vnitrostátní i roamingové služby, a o vývoji skutečných velkoobchodních roamingových sazeb za nevyrovnanou bilanci provozu mezi poskytovateli roamingu.

Sdružení BEREC rovněž každoročně shromažďuje informace od vnitrostátních regulačních orgánů týkající se transparentnosti a srovnatelnosti různých tarifů nabízených operátory jejich zákazníkům. Komise tyto údaje a tato zjištění zveřejní.“

Článek 8

Změna směrnice 2002/22/ES

V článku 1 směrnice 2002/22/ES se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Vnitrostátní opatření týkající se přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání prostřednictvím sítí elektronických komunikací respektují základní práva a svobody fyzických osob, včetně práva na soukromí a práva na řádný proces, jak jsou vymezeny v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.“

Článek 9

Ustanovení o přezkumu

Do 30. dubna 2019 a poté každé čtyři roky Komise provede přezkum článků 3, 4, 5 a 6 tohoto nařízení a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě. A v případě potřeby předloží příslušné návrhy na změnu tohoto nařízení.

Článek 10

Vstup v platnost a přechodná ustanovení

1. Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne 30. dubna 2016, s výjimkou těchto případů:

   a) Je-li legislativní akt přijatý na základě návrhu uvedeného v čl. 19 odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 ke dni 15. června 2017 použitelný, použijí se čl. 7 bod 5 tohoto nařízení, pokud jde o články 6a až 6d nařízení (EU) č. 531/2012, čl. 7 bod 7 písm. a) až c) tohoto nařízení a čl. 7 bod 8 písm. a), b) a d) tohoto nařízení od uvedeného dne.

   Není-li uvedený legislativní akt ke dni 15. června 2017 použitelný, použije se čl. 7 bod 5 tohoto nařízení, pokud jde o článek 6f nařízení (EU) č. 531/2012, a to do doby, než bude uvedený legislativní akt použitelný.

Bude-li uvedený legislativní akt použitelný po dni 15. červnu 2017, použijí se čl. 7 bod 5 tohoto nařízení, pokud jde o články 6a až 6d nařízení (EU) č. 531/2012, čl. 7 bod 7 písm. a) až c) a čl. 7 bod 8 písm. a), b) a d) tohoto nařízení ode dne použitelnosti uvedeného legislativního aktu;

b) svěření prováděcích pravomocí Komisi podle čl. 7 bodu 4 písm. c) tohoto nařízení, a podle čl. 7 bodu 5 tohoto nařízení, pokud jde o článek 6d a čl. 6e odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012, se použije ode dne…*;

c) čl. 5 odst. 3 se použije ode dne …*;

d) čl. 7 bod 10 tohoto nařízení se použije ode dne …*.

3. Členské státy mohou do 31. prosince 2016, ponechat v platnosti vnitrostátní opatření, včetně samoregulačních systémů zavedených před …* jež nejsou v souladu s čl. 3 odst. 2 nebo 3. Dotčené členské státy tato opatření oznámí Komisi do 30. dubna 2016.

* Pro Úřední věstník: vložte prosím datum odpovídající dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

4. Ustanovení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1203/2012[1] týkající se technického řešení pro zavádění přístupu k místním roamingovým datovým službám v navštívené síti zůstanou v platnosti pro účely odděleného prodeje regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb do přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 7 odst. 4 písm. c) tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

---

[1] Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1203/2012 ze dne 14. prosince 2012 o odděleném prodeji regulovaných maloobchodních roamingových služeb v Unii (Úř. věst. L 347, 15.12.2012, s. 1).